

POFTE

LARISA BĂLAN

În mâncare nu se simțea gustul de sare...
Nu mai e dragoste-n solniță, oare?
Îmi întind pe pâine sufletul de vată,
Viața are miros de hrană expirată...

Tacâmurile se ciocnesc de paharele goale,
Scurse de inimi ce sorb însetate d-amintiri murdare,
Ochii își ridică pupilele albe spre mesenii
Ce servesc calici din ororile vremii...

Șervetul e pătat de gura murdară
De păcatele strânse de odinioară,
Subtil e strâns în mâna tremurândă
A celui ce mai păcătuiește încă...

Cuvintele nespuse sunt mestecate-n van,
Se văd lacrimi pe fețele de porțelan...
Chipuri ce nu își recunosc greșeala
Și s-au obișnuit să servească negarea...

Mă ridic de la o masă unde-s gurmanzi,
Ce se-nfruptă din „Nu pot!”, „Nu vreau!”, „ Hai, lasă!”
Încă încerc să sting focul unde te-au pus să arzi...

...Cred că nu îmi este foame azi!